

FELLINGER KÁROLY

Egy Petrla Ferenc festmény mögé

(Jenei Gyulának)

Hófehér székek,
aztán hamuszürke
háttér.

A székekhez nem ért ecset,
se kéz, se festék.

Az már maga a gondolat,
az érintetlen vászon.

Két latornak
s a Messiásnak
fenntartott hely.

Szinte

Majd minden fa tövébe jut egy tyúktetem,
zsörtölődik János, aztán kezet mos és
a bűdös gumikesztyű nélkül markolja
meg a tyúkok lábát, de félnie amúgy
felesleges, alibije sziklaszilárd,
akárcsak Szisziphusznak, aki újabban
légvárat épít, a valóság most azzal
üti agyon az időt, hogy felrobbantja,
kínálhatna kővárat is, hisz a vers szem-
pontjából lényegtelen, mondhatni mindegy,
kiköpött harangnyelv a vers, oly gyorsan el-
üti a kérdést, átpakolásra váró

kisgyerek, lapozzunk tovább, János össze-
ragadt üres könyvlapokkal szarakodik,
ha már a dögöket sorra elföldelte.

Kivetítés

Mert hát János megtorpant, éppenséggel
szólhatna a vers erről is, miért ne,
hadd legyen úgy, ha Juli akarja, meg
már kinek mi köze hozzá, viseljék
csak a felelősséget a szökőkút
nőalakjai, szűk, vízhatlan háló-
ingükben, ahogy már mondtam, János be-
nyitott a sötét, tök üres garázsba,
ellenőrizni, ég-e a villany, úgy
felejtette-e az apja, aki rég
Alzheimer-kórban szenved, de lám a
megdöbbenés kiütötte Jánosnál
a biztosítékot, hisz vagy két hete
fekszik a jó öreg, mozdulni sem bír,
János megtorpant, valahogy nem bírta
eldönteni, lecsukja-e a villanyt,
vagy rábízza Julira, pont éjfélkor
érkezik, és lehet vagy egy éve, hogy
elkötötte a személyautójuk.

Ha Juli mély-

Kék szemébe nézek, ott egy vak férfit
találok, egy vakon született férfit,
akinek nem fér a bőröndjébe a
sok üres gyufaskatulya, aztán még-
iscsak becsukja a bőröndöt, majd a
szivarzsebébe nyúl és előveszi
gázöngyújtóját, többször meggyújtva azt,
láthatóan és bölcsen jelezve, hogy

új hajó fog a parthoz közeledni,
 ha Juli mélykék szemébe nézek, a
 vak férfi rám vár, csak bennem bízik, én
 vagyok neki az utolsó szalmaszál,
 elvárva, hogy Juliról meséljek még
 valami vakmerően szépet és jót,
 így hát most lesütött szemmel dicsérem
 Juli tiszta tekintetét, miközben
 a férfi látni kezd, én meg elhiszem,
 hogy többször is látott sírni valahol,
 de ez már tényleg egy másik történet.

SZEPTEMBER